

מ"ת 17227/08/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 21-08-17227 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

לפני כבוד השופט ענת יהב
ה המבקשת:
מדינת ישראל באמצעות מפלג תביעות פלילי - ת"א
נגד

המשיב:
פלוני (עוצר)
ע"י ב"כ עו"ד עדית קן ציפור

החלטה

נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו שני אישומים, בעבירות אלימות כנגד בת זוגו; תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים.

האישום הראשון מתאר, ביום 11.6.21 בשעה שאינה ידועה למשיב ובעקבות רצונה של המתלוונת להתגרש מהמשיב, תקף אותה בכר שמשר בשערות ראשיה והטיח אותה על קרש המיטה. תוצאת התקיפה המתוארת הייתה המטומה מאחוריו אזנה ובראשה, בסמוך לרכיה.

האישום השני מייחס למשיב, שאיים על המתלוונת, במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה, ובין היתר, באומרו: "אני ארצת אותך, אני אזכיר אותך עם תהיה עם מישחו אחר, אני אשם מסכה רעל פנים ואבואה ודקור את אמא שלך ואוטך אני אמרמר לך את החיים".

עם כתוב האישום הוגש בקשה מעצר של המשיב עד תום ההליכים כנגדו, זאת נוכח מסוכנות סטטוטורית, אופי העבירות המיחסות לו, עברו והחשש הכבד של המתלוונת ממנו.

ביום טענה ההגנה להיעדר ראיות לכואורה, אולם קודם לכן, הפגנה לעברו הפלילי של המשיב אשר כולל הרשות מתחום המרמה כשהרשעתה האחרונה אמונה משנת 2014, אולם בגין התנהגות פלילית משנת 2011 ולמעשה הוא נעדר הרשות ו עבר רלוונטי באלימות בכלל וככלפי המתלוננת בפרט.

מבקשת שלא לקבל את תלונת המתלוננת לגבי גניבות כסף מחשבונה, שכן מדובר בחשבון שהינו על שמה, אך גם למשיב חלק בו, באופן שמאפשר לחשבן זה ועל בסיס קבוע אחת לחודש סכום של 5,000 ₪.

مفנה לסתירותים ממשמעותם בהודעות המתלוננת ובפרטם ממשמעותיהם, שיש בהם כדי להצביע, כבר כעת, על חוסר אמיןנות קשה והיעדר יכולת לקבוע קיומן של ראיות לכואורה לאורן, נוכח גרסתה המתcarsמת מעת לעת. כך למשל בנוגע לאיורע שבו, על פי תלונתה הראשונה מיום 30.7.21, נכנס המשיב מהחלה והחל לחנן אותה, זאת בניגוד לעדותה מיום 2.8.21, שם צינה שמדובר לא אמרה זאת, מכיוון שאירעזה לא היה, שאמנם נכנס מהחלה והוא נבהלה, אך לא תקף אותה באותו המועד.

בנושא **לאישום הראשון**, ולענין העבירה של גרים חבלה של ממש, ההגנה מפנה לתמונות מתיק החקירה המתעדות את החבלות; מאחריו האוזן ועל מצחה של המתלוננת, ובמקביל מפנה לעדותו של מעסיקה - ט"ט מיום 31.7.21 שמיד שראה חבלות אחרות מלאו - **"עין מנופחת וכחולת וסימנים על הצוואר"**, כאשר המתלוננת מתרצת אי הקבלה זו באופן שכנראה "התבלבל" בין העין לאוזן .

עוד מפנה לעדותה האחרונה של המתלוננת (יום 2.8.21), בה היא מתארת את האירוע שאירע באחת הפעמים שבזמןה משטרת, ואשר בסופה לא הוגשה תלונה, מכיוון שהאירוע הסתיים בוויכוח מילולי בלבד, וכשנסאלת מדוע צינה שם שהוא איזומים כלפייה, היא עונה שהחלטה לזמן נידית לעזרה כי ויכול מעין זה עלול לגרום לאלימות פיזית.

לגביו **האישום השני**, טוענת כי גרסת המשיב שלא היו דברים מעולים, כאשר היחסים של השניים שאינם טובים מתאפיינים במריבות קולניות, גם של המתלוננת והיא אינה חששת ממנו.

לטעמה ומכיון שמדובר בראיות שהין גרסת מול גרסה, הרי שאותן סתיות ממשיות בעדותה של המתלוננת צרכות להזקף לחובתה ולזכותו של המשיב, כך שיש לשקל כבר כעת שחרורו של המשיב.

המבקשת טוענת כי טענותיה של ההגנה אין במקומן, שכן כל יכול נסיבות סביב מהימנות המתלוננת ועל כן יש להעלות במסגרת ההליך העיקרי. בנוסף איננה מסכימה כי מדובר בגרסה מול גרסה ומצביעת על ראיות בדמות עדויות נוספות נוספות של עדים נוספים שנכחו ראו אף הבחינו בהתנהגותו של המשיב כלפי המתלוננת.

مفנה גם להודעות המשיב עצמו בהן קשור עצמו לאירועים ועל אףekiים שונים בגרסת המתלוננת מדובר בגרסה שבהא לטובת המשיב ובכל עדיין ישנים עוגנים ממשמעותם שהוא חוזרת עליהם לאורן כל הודעה מהחוזקות בראיות נוספות.

לאחר שענייתי בתיק החקירה, מצאתי כי די בראיות שהונחו לפניי על מנת למלא אחר דרישת דיוות הראיות לשלב זהה ולפיכך קיימות ראיות לכואורה לשני האישומים גם יחד.

לגביה האישום הראשון והחמור בין השניים, על פי זו"ח הפעולה של השוטר גאנם חמיד (מסומן י"ח'), עת הגיע למקום לאחר שמודיע התקשר לבקש את עזרת המשטרה ומסר שיש אלימות בין בני הזוג ויש חשש לפגיעה בילדים - כאשר הגיעו לכתובת, כבר בכניסה לבניין נפגש עם המושב, וש"נדף ממוני ריח של אלכוהול", שוחח עם המודיעע שהוא עם המתלוונת מחוץ לדירה, כאשר המתלוונת כבר באותו מועד הדגישה כי היא פוחדת מהמושב.

בנוסף עליה מהדוח הגרסה הראשונית של המתלוונת; שהמושב תקף אותה בעבר ואימם עליה שם תהיה עם גבר אחר ירצה אותה וכן גרסה של המודיעע – ט"ט- המעסיק של המתלוונת, שב吃过 ראה על פניה של המתלוונת סימן כחול מתחת לעין.

معدותה של המתלוונת, מיום 30.7.21 בשעה 02:34, מתוארים מספר אירועים, שלא כולם מצויים עלי כתוב האישום, אך עולה ברור, שלמושב בעית התמכרות קשה לסמים קשה אשר בעטיה מבזבז כספים רבים ונוטל כספים מחשבונה של המתלוונת ללא רשותה, בצדดร אף שהמושב שותה לשכלה, וכשהוא במצב שכזה, נהפר לאלים ועל רקע כך המריבות בין השניים ואירועי האליםות שלו כלפי המתלוונת ועל פי לשונה – "גונב ממני מלא כספים לסמים.. יש לו מחלת סמים" (ש' 24-25).

באותה עדות מתארת את שמיוחס לו באישום הראשון, (שורה 4-5): "לפני איזה חדש משחו צזה, הוא דחף אותו למיטה ונתן לי מכות בראש זהה היה לאחר שאמרתי לו שאני הולכת להתגרש ממנו ואני לא רוצה אותו, היו לי סימנים באוזן ובראש, אבל בכלל שאין פחדתי שהוא יעשה לי משחו אני לא הגשתי תלונה", ואף הוסיפה ואמרה המקרים שתיארה הם מיני רבים ואלו מהאחרונים שאירעו. כמו כן מספרת שהמושב תקף אותה לעיני בהה.

בהודעתה מיום 1.8.21 (מסומנת 7), חזרת על תיאור זה ומדגישה את הרקע לאירוע, שהמושב מכור לסמים ומתוך כך מחפש כסף וגונב ממנו וכשהודיעה לו על כוונתו להתגרש ממנו אמר: "מי יתגרש מה יתגרש", תפס אותה בשער והטיח אותה על קרש המיטה, אז בתה התעוררה וצעקה לעברו שלא יכה את אמה (עמ' 1).

עדות נוספת לאירוע זה מפי של מעסיקה של המתלוונת, ט"ט, (מסומנת 4), שמתאר כדלקמן: "לפני שלושה שבועות היא הגיעה עם עין נפוצה וכחולת וסימנים על הצואר. היא סיפרה שהחליקה בחדר שינה .. אחרי שבועיים שהיא הודיעה לו על רצונה להתגרש ובעקבות הכספיים שbezבז. לא האמנתי לה ושידלתי אותה לספר לי את האמת והיא סיפרה שהוא נכנס לבית ועשה את זה" (ש' 3).

נכון הוא שסימן החבלה לא נראה בעין אלא בחלקים אחרים בגופה (בפנים ובראש), אלא שהחשיבות באירוע זה היא לעניין האמירות שאמרה המתלוננת לעד בסמוך לאיורו האלים, העובדה שהמקור של הסימנים הם מאלימות של המשיב כלפיו, הזמן ומיקום האירוע (בחדר השינה).

עוד מבהיר עד שהמתלוננה התלוננה באוזני שהמשיב מבזבז את כספה, זאת לאחר שהמשיב על דעת עצמו התקשר לעד וביקש בשמה הלוואה על סך של 20,000 ₪, שכמובן לא רצתה בכך ולא הסכימה לקבלה.

להודעות אלו מתווספת עדות הקטינה, **ש.א.**, בתה של המתלוננת, מנישואיה הראשונים (מסומנת 5) ומתררת את שכתב באישום הראשון ומהויה חיזוק ממשועורי לעדות המתלוננת ואומרת: "הקשר שלהם מאד לא טוב. באיזה יום שישי אחד אני התעוררתי בצעקות וראיתי שהוא דוחף את אמא שלי למיטה והוא לה מאחוריו האוזן מכח שצילהתי לה. זה לא הפעם הראשונה שהוא עושה את זה. זה קרה עוד הרבה פעמים. הוא כל הזמן הם רבים והוא מקלל אותה בכלל שהיא לא נוטנת לו כספ" וعود מספרת "וראיתי את אמא שלי בוכה ובהיסטריה.. רأיתי שכל האוזן שלה מאחורה היה לה צזה בלוטה וכחולים בידיהם" (ש' 39 - 43).

עוד מעדottaה עולה תיאור הנסיבות של האירוע בגין הזעקה המשטרתית לעזרתם, שהמשיב חזר באותו ערב ונראה " ממש אחראית", והסביר שאיבד את הכסף, שהחזק בחזקת איזה לא אחר שלו לא אפשרה לו להתקרב לתיק המתלוננת וליקח ממנו כסף ולאחר מכן התקשרה למתלוננת וגוללה בבכי את שאירע. לשיחה זו חיזוקים שניים נוספים - הודעת מעסיקה, ט"ט, (מסומן 4), והודעת עובדת נוספת, מעין שם טוב (מסומנת 6), אשר היו בקשרתה ושמעו את הנאמר.

13.6.21 בהודעתה של עובדת במשרדה של המתלוננת - מעין שם טוב, (מסומנת 6): "כשאני הייתי בחוץ לזה היה ב- יומיים עברו לקרות האירוע המתוואר), טל התקשרות אליו ואמר שליאת הגעה לעבודה עם פנס בעין וחבלות על הגוף. אז שחררתי ליאת סירה שם התווכחו והוא דחף אותה על המיטה אז היא נתקעה במשהו וקיבלה מכחה. היא סירה לי על עוד מקרים בדייעבד" (ש' 16-17).

לעדויות אלו מצורף תיעוד חזותי של סימני החבלה, בדמות תמונות שצלמה הקטינה, בתה של המתלוננת (מסומנות כג'), המטומה על העורף, מאחוריה האוזן, ועוד אחת על ראשה (מצח-רכיה שמאלית) של המתלוננת.

לענין **האישום השני**, בו המשיב איים על המתלוננת, מפני לדוח הפעולה י"ח, של גאנם חמיד אשר מתעד את דבריו המתלוננת גם לגבי אלימות פיזית אך גם לגבי האויומים כלפיו, כשהוא אומר לה ש"אם יראה אותה עם גבר אחר ירצה אותה".

בהודעתה מיום 30.7.21 מוסרת עדותה בנוגע לכך בש' 3: "מזה חודשים אני סובלת ממנו, אני מקבלת איומים כמו אני ארצח אותה, אני אזכיר אותה עם תמייה עם מישחו אחר, אני אשיכם מסכת רעל פנים ואני יבוא ואזכיר את אמא שלה, אני אמרمر לן את החיים" (טעויות במקור).

במה שעדות זו מדגישה, שהמשיב "מਐים תמיד" (ש' 20).

דברים אלו עולים כבר בהודעתה הראשונה של המטלוננת וכן мало שלאחריה, לצד הפחד והחשש שהיא מתארת ואף מספרת לחוקר בעדותה מיום 1.8.21, (מסומנת 7): "**אני מפחדת מمنו אני בחרדה כי כל הזמן אני مستכלת אם יש שהוא חדש בתיק לראות אם שחררו אותו או לא. אני יודעת שאם הוא שוחרר הוא יעשה לי משהו, הוא לא ישאר חיב. אני אתחיל להסתובב עם גז מדמייע..**" (ש' 40).

עוד ולענין אישום זה, וכעהלה מעודותה של הקטינה, ש.א. שם מספרת על איזומים שעימים מתמודדת המטלוננטה, אמה, ואף מתארת את הפעמים (בשורה 50 ואילך): "**הוא הרבה מאיים עלייה, שהוא יهرוג אותה אם תעוזב אותו..**" ובשורה 59: "**אמא חזקה מהעובדת והיה ויכוח והוא פשוט אמר שהוא ירצה אותה אם היא תעוזב אותו.**"

המשיב כופר במיחס לו, תולה את תזמון התלונה בכך שלמטלוננטה, כנראה "**יש מישחו אחר**" ושמעוולם לא הרים ידו עליה ולא איים לעברה, ועודין מחקירתו (מסומנת 3), עולה שמתאר באופן דומה את יום הגעת המשטרה למקום, כך לגבי השימוש בסם בשם בסמו: "**אתמול הייתי באיזה אירוע אז נתנו לי שכטה סגירה סתם לא משחו... הסגירה שאני אמרתי לך זה היה קרייסטל**" (ש' 19 - 21). עוד מתאר שהרים את ידו על בטה הקטינה "כailo זוזו" ולא עשה לה דבר (ש' 35).

יש לתמונה על כך, שכאשר לא ענתה לו להתקשרוותיו, התמיד בקר ואך התקשר מהטלפון הנידי של הקטינה ואך ירד למיטה, על מנת להמתין לבואה של המטלוננטה (ש' 33).

איןני מتعلמת מחוסר ההתאמנה באירוע שבו, לכל הדעות הגיע המשיב כשהוא שני/מסומם ונכנס דרך חלון הבית משםטלוננט לא נערה לבקשתו להיכנס לדירה במצבו (שכן לענין זה כולם כולל המשיב מתארים תיאור דומה), אלא שבעדות הראשונה מתארת המטלוננטה שהמשיב חנק אותה ומיד לאחר מכן בהודעתה השנייה נמנעת מלומר זאת ובעדות נוספת כשמעתה עם הנסיבות אומרת באופן ברור שלא כך היה. אלא ש אירוע זה אינו מצוי בכתם האישום ולאישומים הנמצאים ישן ראיות נוספות ממשמעויות המחזקות את תלונת המטלוננטה.

איןני מتعلמת גם מכך שהמטלוננטה ביקשה את עדרת המשטרה מספר רב של פעמים, ובענין זה ראה שלושה דוחות, מסומנים: **כו'**, של חכמי לירון מיום 29.8.19, **כח'**, של פינגר קארון מיום 26.12.20 **וכה'**, של זפראני יעקב, מיום 12.3.21, המתארים שלושה אירועים שלא הבשילו כדי כתוב אישום. אך, משלושתם עולה תמונה עגומה של מי שנתקעה נפשה מהויכוחים, מההתנהגות האלימה ואף האוימים של המשיב כלפי, חלקם גוללה בעדותה וחלקם מסרה כי על אף שהיא התנהגו אלימה, בקשה את עזרת המשטרה בהרחקת המשיב בלבד.

לענין "גנבת הכספים מחשבונה", איןנו צריכה לקבוע האם כך הדבר אם לאו, שכן ענין זה אינו מיחס למשיב (וגם לא יהיה יכול להיות על שום היוטם בני זוג והיעדר יכולת להעיד בנזקודה זו האחד נגד השני), ועודין גם כן ניתן לראות שגרסת המשיב שקרית כמו שלא מפקיד סכומים על בסיס קבוע לחשבונתך אך נוטל כספים לצורך מימון

התמכרותו.

לפיכך, ומכל המפורט, אני קובעת כי קיימות ראיות לכואורה וברף הנדרש לשלב לכל האישומים המיוחסים למשיב בכתב האישום ולא מצאת שקיימת חולשה כלשהי.

ניתנה היום, ט' אלול תשפ"א, 17 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.